

d'ata, která jsou na ní zcela závislá. Prásk! Bum! Sklapla past! Myš se z posledních sil snaží vyprostit z železného sevření. Není však úniku. Vůně sýru se jí stala osudnou. Nezbyl již nikdo, kdo by nakrmil malé myšičky. Ani jedna nepřežije. Pomalu začíná svítat a krajina i město získávají opět svoji původní barvu. Ale pro myšky již nebude slunce svítit dlouho. Již jim mnoho času nezbývá. Město se probouzí. Troubení aut, hlasy lidí... denní ruch. Začíná vše od znova. I krajina ožila. Mravenečci vyrazili pro jehličí na svoji pevnost a srnka ohlodává malé smrčky. Do tohoto lesního ruchu se ozve zvuk motorové pily. Nebude již nového dne pro lesní zvěř. Jakmile však zemře krajina, zemře i člověk, neboť člověk je dítětem krajiny a nemůže bez ní dále být!!!

Minulost nepotlačíme

Každý z nás v životě spěje k určitému cíli. Nikdy nemáme zaručeno, že proběhneme cílovou čarou v ten okamžik, kdy my sami budeme chtít. Vždyť niť života je tak slabá a na každém rohu číhají ostré nože, které ji chtějí přetnout. Nemáme zaručeno, že to, co se nám zdá být správné, je správné doopravdy. Mnoho věcí má vliv na náš život a také na naše rozhodování. Ale jedna věc může mít i více tváří a jak